

столицата.³

Д-р Петър Козаров в приветствието си към присъстващите разкрива целта на инициаторите: "да обединим членовете на сливенската колония в София, да ги сбlijим и опознаем..., да разменим мисли, да разискваме върху настоящето и бъдещето на нашия роден град, както и върху развитието, напредъка и поминъка на неговите граждани. Сплотени в едно ще бъдем винаги готови да се притечем на помощ и да бъдем полезни на съгражданите си." Речта му, посрещната с одобрение, разбужда патриотични чувства. Срещата завършва с весела част - песни, сценки из сливенския живот, стихотворения, смешки, забави. И с пожелание да стане ежегодна. Новината за срещата на сливенци бързо се пръска из столицата. Някои вестници я хроникират.⁴

Втората среща на сливенци в София се осъществява на 13 февруари 1902 г. в кафене "България". Организационният комитет, който се състои от д-р Петър Козаров, инж. Г. Атанасов, арх. Ант. Карамалаков, загинал на фронта през 1913 г. като действащ офицер, разпраца 70 покани. В словото си при откриването д-р Петър Козаров говори за патриотизма на сливенци и необходимостта да се възкреси паметта на заслужилите граждани, за да се черпи пример от техните дела. Симеон Табаков, тогава 22-годишен студент по право, прочита свое изследване за историята на Сливен, което завършва с думите на първия руски губернатор в града след Освобождението Иван Иванов „Не съм виждал по-мъжествен град от Сливен". Следват ръкопляскания, похвали и спонтанно се ражда идеята сливенци в София да се заемат с написването и издаването на история на родния град. Избира се шестчленен Комитет, който да работи за осъществяване на идеята с председател д-р Добри Минков - главен секретар в Министерството на правосъдието и членове: Стефан Ноев-търговец, д-р Петър Козаров-гимназиален учител, полковник Димитър Вълнаров от Генералния щаб и главен интендант в Министерството на войната, запасен полковник Христо Гюлмязов и инж. Стефан Бояджиев - началник на строителния отдел в Министерството на пътищата и съобщенията.

През м. февруари Комитетът издава "Възвание към сливенци", с което приканва родолюбивите си съграждани, които ценят подвизите на своите деди и бащи да съдействат за създаване на един книжовен паметник на родния град за увековечаване имената и похвалните им дела. Създава се паричен фонд за набиране на средства за издаване и награда за най-добрия труд по история на Сливен.